

SOPRONVÁRMEGYE

MEGJELENIK: CSÜTÖRTÖKÖN ÉS VASÁRNAP.

A lap előfizetési ára:
Egész évre 16 korona, fél évre 8 kor., negyed évre 4 kor.
Egyes szám 100 fillér.

Felelős szerkesztő:
RÁBEL LÁSZLÓ.

Szerkesztőség: Széchenyi-tér 2.
Kiadóhivatal: Romwalter K. és fia, várkerület 121
Hirdetések 1 hasábos petit soronként 5 kr.

A nemzeti törekvések, vármegyei és helyi érdekek független közlönye.

Visszhang a szomszédból.

(—ó.) A soproni magyar színészet állandósításának ügyéről irt multkori vezérközleményünk széles körben keltett feltűnést, nemcsak nálunk, de Győrött, sőt a *Pécsi Napló* megemlékezése folytán Pécsen is.

A mi bennünket első sorban érdekel: az a győri lapok hozzászólása, mert az egyuttal az ottani közönségnek ez ügyben elfoglalt álláspontját tükrözi vissza. Megelégedésünkre szolgál, hogy mi ezt az álláspontot hiven jellemeztük multkori közleményünkben: s míg egyrésztől mi azt a magunk részéről jogosnak, sőt a megváltozott körülményeknél fogva indokoltnak ismertük el, addig viszont ott is kellőképpen méltányolják a mi törekvéseinket, sőt elismerő nyilatkozataikban felbátorítást találunk arra, hogy a megkezdett, hazafias akciót most már a siker biztató reményétől is ösztönözve a helyes mederbe tereljük.

Felszólalásunknak nálunk is meg van az az eredménye, hogy az érdeklődés félremagyarázhatatlan jeleivel tárgyalják magánkörökben és a legtöbben semmi nehézséget nem találnak abban, hogy a német színügy kiküszöbölésével, ezután kizárólag a magyar színművészet érdekeinek ápolása képezze feladatunkat. Szépen indokolt cikk keretében szól a tárgyról a *Sopron* is, mely mindenben helyesli a megindult mozgalmat és maga is hajlandó velünk annak élére állani, hogy az ügy el ne rekedjen a nemtörődés kátyujában. Ez most már a sajtó feladata. De indítvány fog ez irányban tétetni a színpártoló egyesületnek és a város színügyi bizottságának ülésén is, hogy ezek segítségével az ügy a legilletékesebb fórum elé, a törvényhatósági bizottság közgyűlésének napirendjére kerüljön s így a város közönségének már a közeljövőben alkalma legyen tanúságot tenni a nemzeti irányban való előrehaladás őszinte érzelmeiről.

Nem mulaszthatjuk el, hogy ne utaljunk az egyes lapnyilatkozatokra, melyek e kérdés taglalásánál sok érdekes és figyelemet érdemlő szempontot visznek be a vita

anyagába. Így a *Győri Közlöny* hosszabb cikkben tárgyalja a felszínre hozott ügyet és arra a konkluzióra jut, hogy úgy Sopron, mint Győr városa új alapon kell, hogy szervezze színügyét. Sajnáljuk, hogy nagy terjedelme miatt e cikket nem közölhetjük.

De ide iktatjuk a *Győri Hirlap*nak közleményét, mely valósággal visszhangja a miénknek és a testvérviszony érdeklődő hangján ösztönzi városunkat a magyar színészet állandósítására. A közlemény — a bevezető sorok elhagyásával — a következőkből áll:

Mindenekelőtt kijelentjük, hogy Győrött nagyon is komolyan foglalkoznak a színészet állandósításával. A mi közönségünk igényeit három-négy hónapos saison nem elégíti ki s így a szövetséges viszony Győr és Sopron között felbomlik.

Már most az a kérdés merül fel, hogy mit csináljon Sopron. Ha nem lettünk volna eddig szövetségesei, — és ha nem állnánk olyan közel Sopronhoz, nem törödnénk az egész dologgal. Segítsen magán Sopron úgy, ahogy tud. De éppen a fenti okok kötelességszerűen parancsolják, hogy tekintünk szét mi is abban a szomszéd városban, hol a magyar színészet állandósításával foglalkoznak.

A magyar színészetnek a Dunántulon Győrött van a legjobb talaja. Vele egyrangan Sopron és Pécs.

Győrnek és Sopronnak most közös színtársulata van: de mindkét város közönségének igényei az utolsó két év alatt óriási mértékben fokozódtak. Mindegyik város művészi viszonyai tehát eléggé megérették arra, hogy állandó színészetet létesítsen.

Értjük hogy Sopron város közönsége nincs megelégedve a három hónapos magyar színészettel. Ha azonban ezzel kell beérnie, akkor nem igen szeret megválni attól a társulattól, mely Győrött játszik. Pedig meg kell válnia: egy társulat a két városnak kevés.

Sopronnak most két dolog közül kell választania. Vagy szét néz a Dunántul többi városai között és ezek valamelyikével szövetségesül egy színtársulat ügyében, vagy állandósítja a magyar színészetet Sopronban. Mielőtt azonban az egyik vagy másik lépésre elhatározná magát ajánljuk a tényleges körülményeket megszüvelelni.

Az egész Dunántulon jelenleg nem működik olyan színtársulat, melylyel Sopron szóba ereszkedhetik. Szombathely, Székesfehérvár, Nagy-Kanizsa mind olyan városok, hova nem jut el olyan színtársulat, mely Sopronba is beillik. Sopron város közönsége hozzá van szokva művészi színvonalon álló előadásokhoz, mert az utolsó évek alatt ilyenek produkáltattak. Arról tehát, hogy szövetségest keres, eleve lemondhat.

Hátra van most az állandósítás eszméje. A város nagyon helyesen cselekszik, ha ezzel az eszmével komolyan foglalkozik.

Mielőtt azonban az állandósítás eszméjét felvetnék, határozott fellépés kívánatik arra nézve, hogy a német színészet Sopronból kiküszöböltessék és így ez lenne az első lépés a magyar színészet állandósítása felé.

Magyarországon, a délvidéket és Pozsonyt kivéve nem találunk várost, hol a német művészetet megtűrnék. Miért legyünk éppen mi Dunántuliak azok, kik saját nemzeti muzsánk rovására, egy germán muzsát kitaratsunk?

Felmerül az a kérdés is, hogy Sopronnak szüksége van-e a német színtársulatra. Azt hisszük nincs. A mai Sopron nagyban különbözik a régitől, mert az értelmiségének legnagyobb része ma már magyar és ha a soproniak eddig nem látták be, hogy a német színészet megtűrése csak hátrányos a városra, úgy ez csakis udvariasságuknak tulajdonítható.

Ne tessék bennünket sovinizmussal vádolni. Művészeti kérdésekben nem ismerünk sovinizmust. De mikor arról van szó, hogy a magyar színészet állandó otthonot találjon, hogy ott, hol a germanizmus kiszorításával ez az állandó otthon csakugyan létre jöhet, akkor lelkünk teljes erejével azon iparkodunk, hogy a magyar muzsa számára ez az állandó otthon biztosítsák.

Ez volna tehát az első lépés a „Sopronvármegye” által felvetett állandósítás eszméje felé. Sopronnak azonban kötelessége is van önmagával szemben és ennek a kötelességnek a teljesítése éppen most válik aktuálissá.

A magyar nemzet nagy ünnepre készül. Évezredes fennállását akarja megünnepelelni. Az egész országban sűrűnek forognak, hogy melyik város mivel emelje fényét a magyar nemzet évezredes fennállása ünnepnapjainak. Sopron bizonyára

szintén ünnepelni készül, bizonyára ő is azon gondolkozik, hogy mit festessen meg a millenáris kiállítás történeti csoportja részére.

Sopronnak fölösleges gondolkoznia. Ha az ünnepély fenntartásához méltó módon akarja megünnepelni ezeréves államunk fennállását, úgy ezt méltóbb módon nem teheti, mintha ott, a nyugati határszélen a magyar nyelv istápolására a magyar színügyet állandósítja. Az a kép, melyen az ünnepelő nemzet a derék soproni polgárság küzdelmes törekvését s törekvésének tisztaságát eredményét látja a magyarosodás eszménye felé: méltó lesz a művelt, gazdag, hazafias Sopronhoz.

Erre azután Sopron büszke lehet. De a Dunántul is.

Községi háztartás és vagyonekezelés.

— Szabályrendelet. —
(Folytatás.)

39. §.

A számfeltevés áll: a tartozás, vagy követelés elismerésében, az illetmény helyessége megbírálásában, továbbá annak megvizsgálásában: vajjon a pénztár hivatva, vagy jogosítva van-e a fenforgó pénztári cselekmény teljesítésére? Az utalványozás illetékes-e, valódi-e és szabályszerűen van-e kiállítva?

Ha e tekintetben kételyek, vagy hiányok merülnek fel, a tanácsnak illetve előjárásnak jelentés teendő s annak határozatáig a számfeltevés, különösen pedig a kifizetés nem teljesíthető.

Semmi szín alatt nem engedhető meg, hogy ellennyugtát igénylő kiadások foganatosításánál az ellennyugta, vagy nyugta kiállítása és bevonása 24 órán túl elhalasztassék.

A községnek gyakoribb egyenmő bevételei bárcák alapján is eszközölhetők, olyképen, hogy a bárcá szelvények a fizetést teljesítő fél részére kiadatnak, a bárcá pedig mint ellennyugta a bevétel igazolására visszatartatik.

(Például a hidmérlegekért, mértékek használatáért szedendő díjak kezeléseknél.)

40. §.

Arra, hogy a községi pénztár által akár bevétel, akár kiadás teljesíthessék, illetőleg, hogy a pénztár által bevételek és kiadások szabálysze-

rűen igazolva legyenek: kétféle okmány kívánatik; ugyanis: a bevételt, vagy kiadást elrendelő, illetékes helyről származó utalvány (23., 24., 25., 26. §§.) és a nyugta esetleg a nyugtázott számla.

Részletekben esedékes be-, vagy kifizetések csak egyszer, az első alkalommal utalványoztatnak; azonban nyugta, vagy ellennyugta minden egyes előforduló alkalommal veendő.

Adó s ezzel rokontermészetű kivetésen alapuló követelések nem utalványoztatnak, sem azokról a befizetést tanúsító ellennyugta nem vétetik, valamint nem szükséges ellennyugta akkor sem, ha a bevétel számadási keresztülvezetésből áll, vagy a bevétel kiadási illetményből vonatik le, (például: fizetési előleg).

41. §.

A nyugtatványoknak, akár a község részéről adatnak, akár a fél a befizetésről ellennyugtát, vagy felvett összegről nyugtát állít ki, magukban kell foglalniok: az összeget számokkal és betűkkel kiírva, a jogcímet, melyen a követelés alapszik; az időt, melyre az összeg jár; a pénztár megnevezését, melynél a fizetés történt; a fizetés idejét; végre a kiállító névalírását.

Irni és olvasni nem tudók nyugtáinak kiállításánál az 1868. évi LIV. t. c. 167., 168. §§-ai szigorúan szem előtt tartandók.

42. §.

A községi pénztár részére nyugtát csak a pénzfelvetésre jogosult, vagy annak a községi előjárás, a járási főszolgabíró, a körülmények szerint a bíróság, vagy a királyi közjegyző által kiállított meghatalmazással bíró meghatalmazottja állíthat ki. Csakis ilyen, továbbá szabályszerű ügyvédi meghatalmazással igazolt nyugtával igazolandó a kiadás.

Oly nyugtákat, melyek az utalvánnyal összeg és jogcím tekintetében nem egyeznek, elfogadni, számfelteni, azokra fizetést teljesíteni nem szabad.

43. §.

Postai vevények, vagy nem nyugtázott számlák a községi pénztár illető kiadásainak igazolására nem elegendők; ilyenekül a postai vevények csak a valóságos nyugta, hatóságok részéről pedig a pénz átvételét elismerő értesítés megérkezéseig szolgálnak.

Ha a postai uton elküldött pénzről várt vétnyugta 30 nap alatt be nem érkezik, s ennél fogva az elküldött pénz veszendőbe menetele iránt aggodalom támadhat, a szabályszerű idő tartamán belül a postahivatal utján hivatalos tudakozódás indítandó.

44. §.

A községi pénztárosnak az állami adók s egyéb ezek módjára behajtandó állami követelések

szek körüli eljárást az 1883. évi XLIV. t. c. és a közadók, illetékek és egyéb kincstári tartozások kezelésére vonatkozó utasítások írják elő: következőleg eljárásában ezen törvényt és utasításokat kell szem előtt tartania.

V. FEJEZET.

Letétemények.

45. §.

Letétemények alatt oly, hivatalos kezelés alatt álló pénzek, pénzértékek és értéktárgyak értetnek, melyek további intézkedésig csak ideiglenes megőrzés végett kerülnek a község kezelésé alá. A letétemények általában mindaddig, míg azok véglegesen el nem számolhatók, vagy azok rendeltetésükhöz való eljuttatása iránt érdemleges intézkedés nem történt és kiadásuk el nem rendeltetett, a község őrzete alul ki nem adhatók.

46. §.

Letéteményeket a községi pénztáros kezel, s azok csakis a fölttes közigazgatási hatóságok, királyi bíróságok, községi képviselőtestület, a tanács, polgármester illetve községi bíró és jegyző rendelkezésére veheti őrzet alá, s köteles azokról a C) minta szerinti jegyzéket vezetni, kis és nagy községekben a községi, vagy körjegyző által vezetetni.

Letéteményt a pénztáros csak a bevételi rendvényt kibocsátó hatóság, vagy átruházott jogkörben, annak megbízottja utalványára adhatja ki.

47. §.

A letéteményi tárgyak, melyek könnyen kicserélhetők, pl. elkobzott fegyverek, gyűrűk, ékszerek stb., vagy értékükben megcsönkíthetők, vagy melyek valódiságának megítélhetése külön szakértelmet kíván, mindenkör a község pecsétjével és pedig akként lezárva helyeztetnek letétbe, hogy azokhoz hozzáférni a pecsét megsejtése nélkül ne lehessen.

Letétemények után őrzési, vagy kezelési díjak nem járnak.

(Folytatás követ.)

Az iszákosság korlátozása.

Az iszákosság terjedése, főképp pedig a pálinka káros élvezete országszerte tapasztalható.

A közromlást tapasztaljuk, de meggátlására mit sem teszünk. Igaz, hogy e tekintetben a baj gyökeres orvoslása nem áll hatalmunkban; mert a szeszhez fűződő fiskális és hatalmas magánérdekek ma még ledönthetetlen akadályai a nagy

November elsején.

*Elzengett, elhangzott
A kis madár dala:
El a nyár csengője,
Lágy-szavu furulya,
S hol a szép tavasznak
Ríngott a bölesője:
Piros ajku virág,
Koronás, zöld fának
Lett az temetője.*

*Si-ri az őszi szél,
Kavarog a felleg:
Eljáradvá, lassan
Hullnak a hópelyhek.
Oly szomorú színt ölt
A természet buja:
Mintha nagy időkre,
Tőlünk mindörökre,
Szólna bucsuzója...*

*Éjfélsötét csendben
Szól a harang hangja.
„Mindenszentek” napját
Hirdető szöze.
Koszorus sirkertbe
Majd én is elmegyek:
Hogy jó anyám sírján.*

*Mécsvilágot gyujtsak,
S rá virágot tegyek.*

Tarródy J.

Föltámadunk!

*Majd egykor sír takar mohával
S dalom az elmúlás fedé,
Elhal a bús s vidám madárdal,
De lesz regghajnala neki,
A sír csak állomás a létben,
Isten keze még ott se tétlen.*

*Avarfödött sirunk ölében
A dal forrása kiapad,
S bár sok csillag ragyog az égen:
Fényük múltán majd éj marad.
De ember, illat, fény, madár, dal
Örökre nem enyészik, nem hal.*

*Létednek ha közelget éje,
Szíved ne legyen szomorú:
Pirosló hajnal jó az éjre,
Derű nyomán halad boru,
Minden enyészetre várva
Rohan előre, míg a sír bezárja.*

*Bedült siron virány fakad még,
Életre kel minden, mi élt,
Atóminknak kimérte az ég*

*Utját s meghatárzá a célt,
Uj élet jó a réginek nyomába:
Hígyjünk — feltámadásra várva.*

Rutkay Gyula.

Halottak napján.

— A „Sopronvármegye” eredeti tárcája. —

Memento mori.

Utolsó sóhajtott a haldokló természet, s e sóhaj a beteg esti szél gyenge szárnyán tovalebent s utjában lesorvasztotta a mező utolsó virágát, utolsó levelét. Pusztá csend honol az erdő tar bokrai között, csak néha-néha rezzen meg a fűrgé cinke alatt a lehullott száraz levél. Minden oly pusztá... minden oly csendes. És úgy illik is ez a csend. Hisz a kiszenvedett, szent természet halotti ágánál vagyunk. — Csitt... csitt... csendesen!... ne háborgassuk álmát, aludjék boldogan, álmodjék egy új tavaszról, midőn új életre ébred.

Midőn új életre ébred... Hát azok, kik többé nem látnak új tavaszt: kedveseink, kik örök álmodat alusznak?... érzik-e a természet lassu haldoklását?... S te egyetlenem! ki oly korán hullottál a föld sötét ölébe, érzed-e a mind jobban-jobban elhaló természet dermesztő hidegét?... Óh! nem... az nem lehet, hogy te érezted a

erkölcsi és társadalmi betegség, az iszákosság alapos korlátozásának, ez azonban még nem elegendő ok arra, hogy meg ne tegyük a tőlünk telhetőt, elő ne készítsük azt a jövőt, a melyben az államhatalom és az államot alkotó nép érdekei nem lesznek ellentétesek; midőn az államhatalom a szesz gyártásának teljes megszüntetésével, a közveszélyes folyadéknak a forgalomból való teljes kivonásával vet véget az alkoholizmusnak, mely a romlás akkora kiapadhatatlan forrása, a melylyel ártalmas hatásra nézve a bajok többi összes forrásai sem mérkőzhetnek.

Szilárd meggyőződésünk, hogy az iszákosság veszedelme leküzdésének nincs más módja; addig, míg a szesz az államok fiskális érdekei szempontjából oly nagy jelentőségű tényezőnek tartatik, míg az államhatalom, melynek a közjót kellene minden tekintetben szolgálnia, a közromlást kénytelen felhasználni a pénz szerzésére, az iszákosságnak nem leküzdéséről, csak többé-kevésbé sikeres korlátozásáról lehet szó.

Ebben a meggyőződésünkben csak megerősített bennünket az derék füzet, mely a Pallas irodalmi társaság kiadásában. „Az iszákosság korlátozásáról“ cím alatt a napokban hagyta el a sajtót. A könyv dr. Csillag Gyulának, a nemzeti demografiai kongresszuson tartott felolvasását tartalmazta, melyet az érdemes szerző egy vaskos fűzetbe bővítve bocsátott a nyilvánosság elé.

Nincs rá terünk, hogy az érdemes szerző művét kivonatoljuk — a műre utaljuk az érdeklődő olvasót — csupán annak megemlítésére szorítokunk, mi módon kívánja ő hazánkban a rettenetes módon elharapódzott iszákosságot korlátozni.

Dr. Csillag Gyula mindennek előtt a jó ivóvizet kívánja, ha kell, külön törvény útján is, biztosítani; nagy súlyt helyez a vallás-erkölcsi érzelmekre ható egyházi és társadalmi tényezők befolyására, a helyes közegészségi nézetek terjesztésére, a törvénynek tiltó és repressiv intézkedéseire. E küzdelemben, mint a társadalom főörsei, a mértékletességi és önmegtartóztatási egyesületek hivatvák tényleges szolgálatokat tenni. Ahol még ilyen egyesületek nincsenek, létesítésükre törekedni kell. A szesz italok megadóztatásánál ne csak a merő pénzügyi érdek legyen irányadó, de egyúttal az alkoholizmus ellen való védelem is. — A szesz italok kimérésének üzleteinél az engedélyezési

rendszer veendő alapul: a koresmárosok személyi megbízhatóságának kellei megállapítandók, zárórak rendelőndők, vasárnap- és ünnepnapokon a nyilvános ivás korlátozandó. A megrögzött iszákosok részére menedékhelyek állítandók. — Az iszákosok megbüntetése szigorítandó és a községi s rendőri közegek az iszákossági esetek feljelentésére utasítandók, a kiskorúak s a visszaesők a koresmák látogatásától eltiltandók; a koresmai hitel kizárandó s a megrögzött iszákosok, miként az elmebeteg, gondnokság alá helyezendők.

Lényegében egyetértünk az érdemes szerzővel, a kivételnél azonban részletesebben óhajtanók körülírni a korlátozó intézkedéseket s végrehajtó közegek részéről teljes szigort kívánunk. — A szesz ital vasárnapi és ünnepnap kimérésének korlátozását elégségesnek nem tartanók. E tekintetben a teljes tilalomnak vagyunk barátai. A vásár- és ünnepnap legyen az urnak és a családnak napja. A mértékletességi és abstinentális egyesületek hatása jó részben attól függ, nem rabja-e vásár- és ünnepnap a nép a koresmának, mert ha a koresma elvonja a templomtól a népet, az egyház hatása csaknem teljesen semmivé lesz.

E nemes ügyet, melynek felkarolása anyagi áldozatokba nem kerül, a népünk sorsát szívükön viselő nemeskeblű emberbarátok figyelmébe ajánljuk.

APRÓ-CSEPRÓ.

A csempész.

Garvan Gyuszi híres dohánycsempész volt a maga idejében, ismerték őt jól a fináncok; ő is ismerte azokat s ha csak lehetett, nem járt velök egy uton. Dícséretére legyen mondva, rendesen ő került ki az utból; szeme előtt tartván Lutris Sára bölcsességét: Fináncal találkozni szűznek veszedelm.

Váltig is dícsékedett vele a Gyuszi, hogy őt még finánc el nem fogta. Egyszer igen közel jártak hozzá, mikor a kis-gelencsi kukoricásban találkozott velük. Jó, hogy idejekorán fölismerete őket s elkarikázott előlük, mint a nyul.

Fenték aztán rá a fogukat sokáig, de a Gyuszi csak nem került lépre; lesték őt mindenfelé, de nem találkozhattak vele; pedig ő folytatta a mesterségét „en gross“ aztán is.

Hanem hát elvégre is: Addig jár a korszak kutra, míg el nem török. Egyszer csak a Gyuszi is kézre került, éppen egy terü rövidre vágott

szűz dohányt cipelt a háts-tarisznyájában. Hiába volt minden furfang, most az egyszer nem lehetett kitérni.

— No, Gyuszi, most aztán ne mondd ám, hogy nem voltál még a kezünk között. Hát csak előre! majd lesz gondunk rád, hogy megemlegesd sokáig.

Közre fogták s úgy kísérték be. A Gyuszi nagy megadással kullogott a két pénzügyőr nyomában, csak azt hajtogatta váltig:

— No még ilyen szégyen sem esett rajtam.

Szép holdvilágos éjszaka volt, most az egyszer nem inálhat el a Gyuszi: kísérei egy ideig közrefogva kísérték, utóbb hol elől caftatott, hol hátul. Él most már úgy sem szokhat.

Igy értek be a laktanyára. A fővigyázó maga elé citálta őt:

— Itt vagy Gyuszi, itt vagy?

— Itt vagyok tekintetes fővigyázó ur — nyöszörgött nagy alázatosan a Gyuszi.

— A dohány is itt van?

— Az is itt vána, ha vána.

— Hát csak hoccide.

— Megkövetem, miféle dohány?

— Ami a tarisznýában van, s a mit az éjjel hoztál Szulokból.

— Tájékára sem voltam Szuloknak mostanában.

— Ne mókázz Gyuszi, mert baját látod.

— Akár megesküszöm.

— Majd mit mondok az esküvésekre.

— Hát csak nem hisz nekem a tekintetes ur?

— Hadd látom azt a tarisznýát, szedd elő.

A Gyuszi nagy készséggel ráncigálta elő a vászon szeredást a hátáról, hanem az biz üres volt.

— Hova lett a dohány ebből?

— Nem is volt abba kérem alássan.

— Csak nem akard elhítni velem, hogy üresen fogtak el.

— Há szén tudom, hogy ugyis hiába akarnám.

A két pénzügyőr majd elfakadt dühében. Szentül azt hitték, hogy most lóvá tette őket s szánt-szándékkal fogatta el magát most üres tarisznýával; amit elfeledtek idejében megmozni.

De mit tehettek mást vele? farba rugták s lökték a laktanyából.

A Gyuszinak pedig volt magához való elegendő esze; azt tette ugyanis, hogy utközben föliszította bicsakjával a háts tarisznýa alját s a dohány kihullott belőle egy szálig.

Nem is került nagy fáradságába újra összekotorni s fölszedni.

Hanem annyi bizonyos, hogy azóta a Gyuszi vigyáz magára, hogy ilyen szégyen több meg ne essék rajta...

haldokló természet rideg ölelését, mert hisz ellensúlyozza jegét forró könyem zápora, mely kis sirhalmodra hull én egyetlen, korán letarlott, korán elhervadt virágom.

Leborulok s könnyemmel áztatom a rideg hantot, mely elfedi, elzárja előlem a halvány arcot a feketefürtös kis főt, azt a sötét ibolyakék szempárt. Lerovom a kegyelet adóját, ráteszem koszorumat a kicsi fejfára s nézem... nézem szomoruan...

Eszembe jutnak a boldog órák, midőn még együtt kergetőztünk, dévajkodtunk. Mintha csak most is hallanám azokról a csicsergő ajkáról: „Én csak magát szeretem, csak a magáé akarok lenni!“

Igen... most már az enyém vagy, nem tilthat el tőled senki... semmi... Mert hisz, mikor még itt fenn jártál, eleget tiltottak tőlem, elég sok roszt mondtak rólam s elég sok gunyt és gáncos türtél el miattam!... Többet ez sem lesz... meghaltál: elfeledtek... A halottak közös sorsa ért... Csak én... csak én nem tudalak elfeledni!... csak én... csak én keresem sirva árnyad s ha kivonszolom szenvedésektől elesigázott testemet kis sirodhoz, oly jól esik itt lennie, itt álmadozik lelkem oly gyorsan elröppent boldogságáról.

Járnak-kelnek körülöttem az emberek nyüzsgő csoportban: gyászos özvegyek, hivalkodó ficsurok, kiöltözött kacérok, vidám gyermekek, sir felé hajló, megtört öregek.

A temetőkert előtt bábos sátrakban almarusok előtt sűrög-forog a tengernyi nép, mintha csak vásár volna és nem halottak napja. — Ide hallatszik a piaci láрма elmosódó zaja s a perces gyerek kürtjének el-elhaló szava.

Milyen furcsa is az élet, milyen különös is az emberi természet. Kidisztjük halottaink sírját e napon, kivilágítjuk, elmegyünk hozzájuk koszorúval s bizonyára akárhány van közöttünk, ki még egy fohászt sem küld az elköltözött után, de azért büszkélkedve nézi az általa kicifrázott sirt s emelkedik a keble, ha hallja dícsérni az izléses díszítést.

Szerelmem drága halottja te! a te hantodon nem hivalkodik kacér virág, sirodon az elszáradt fűszálakat csak a temetői szél lengeti s amint hajladoznak, lassu susogással regélnék örök élet-ről, örök szerelemtől. Mintha a te csicsergő hangodat hallanám, úgy elhallgatom a fűszálak halk susogását. Mintha azokban te szólanál hozzám: „Higyj!... remélj!... szeress!...“

Igen... én hiszem, hogy egykor találko-

zunk, — remélem, hogy egymáséi leszünk s aztán szeretni foglak vég nélkül... örökké...

Kigyulnak a temetőkertben a színes mécesek ezrei, meggyujtom én is sirodon igénytelen viaszgyertyámat s egy-két imát mondok el érted. Klíng... klang... riaszt fel merengésemből a temetői kis kápolna harangja; ezüst szava megszire hangzik s figyelmezteti a hazatérőket: Memento mori!

Bágyadtan tekintek körül... Amott a szomszéd kis sirhalmon is ég egy parányi méces, s mellette ősz, törődött férfi örködik. Most leborul az elhagyott dombra s úgy látszik sir... Miért sir... ki alussza örök álmát a kis hant alatt?... Eloltja a kis méceset s keresztet vetve távozik... Nagy bánatod lehet neked is szegény öreg, de te már nem sokáig hurcolod magaddal s e tudat megennyhitheti fájdalmadat!

Egymásután hunynak ki a sirok mécesesei, csak az égi világok: a csillagok rezegnek bizonytalan fényvel. Lelki megnyugvással indulok én is hazafelé s úgy tetszik, mintha kis kedvesem szeme mosolyogva intene le a magas égről: Még találkozunk!...

Angyal Emil.

A vármegye hivatalos közzétételei.

Másolat.

Földmivelésügyi magy. királyi miniszter 61170.III.b. szám valamennyi törvényhatóságnak. Az 1888-ik évi VII. t.-e. végrehajtása iránt kiadott utasítás 22-ik §-a értelmében hátrahagyott marhalevél az állatok csak haza hajthatók vagy szállíthatók. Minthogy tapasztaltatott, hogy a vásárokon működő marhalevél kiállító közegek gyakorta még olyan esetben is megtagadják az új marhalevél kiállítását, midőn a felek kijelentik, hogy az általuk vásárolt állatot nem haza, hanem máshová kívánják szállítani, nehogy a felek ennek következtében, önhibájukon kívül a m. évi március hó 7-én 1618.III.S. sz. a. kelt itteni rendelet értelmében a kihágási eljárás eshetőségének tétessenek ki: a végrehajtási utasítás 22-ik §-ának a törvény szellemében való végrehajtása iránt a következőket rendelem. Az idézet § utolsó bekezdésében előforduló „haza” szó alatt mindenkor a szerzett állatoknak rendeltetési helyét kell érteni. Ezen rendeltetési hely gyanánt rendszerint a tulajdonosnak a tulajdon átruházási záradékban megjelölt lakóhelye tekintendő. Ha azonban az új tulajdonos az általa szerzett állatok rendeltetési helye gyanánt más helyet jelöl meg, akkor a marhalevél-kezelő köteles az állatokat erre a helyre irányítani s e célból a tulajdon átruházási záradéknak az idézett §-ban megállapított szövegét következőleg kiegészíteni: „Irányítás N. község (puszta).” Az ekként hátrahagyott marhalevél, oly esetekben használható, midőn a tulajdonos szerzett állatait azoknak rendeltetési helyén állandóan és saját tulajdonában kívánja tartani.

Oly esetekben azonban, midőn a tulajdonos szerzett állatait közvetlenül eladás végett hajtja a szerzés helyéről máshová, vagy ha még a szerzés helyen kíván azokon tudni a szerzés helyére illetékes marhalevél-kezelő a régi marhalevél a tulajdonátruházási záradékkal ellátva visszatartja s ennek alapján a hátrahagyott szerző nevére szóló s a kívánt irányítással ellátott új marhalevél köteles kiállítani. A marhalevél kiállítóknak jelen rendeletem ellen elkövetett mulasztása, avagy szabályellenessége, a mennyiben ellenők a fegyelmi eljárás alkalmazható, fegyelmi uton tartandó meg; különben pedig a marhalevél-kezelők ilyen mulasztása vagy szabályellenessége, jelen rendeletem alapján, mint kihágás egyszáz (100) frtj terjedhető és az 1888-ik évi VII. t.-e. 156-ik §-ában megjelölt célokra fordítandó pénzbüntetéssel sújtandó. Felhívom a közönséget, hogy a területen működő marhalevél-kezelőket ezen értelmében szigorúan utasítsa és jelen rendeletemet a legkiterjedtebben tegye közzé.

Kelt Budapesten, 1894. október hó 10-én.

Festetics, s. k.

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** Az új helyőrségi parancsnok, *Vievenot* Ernő lovag ezredes, a 98. gyalogezred volt parancsnoka, kedden délután megérkezett városunkba.

— **Kinevezés.** *Vály* Béla dr. vallás- és közoktatásügyi miniszteri fogalmazót, lapunk kitűnő munkatársát, miniszteri titkárrá nevezték ki ugyanazon miniszteriumhoz.

— **Sopron diszpolgára.** Még március hó folyamán történt, hogy városunk képviselőtestülete a főispáni állásától megváltó *Esterházy* Pál herceget egyetértő lelkesedéssel a város diszpolgárává választotta meg. Ma történt meg az erről szóló

diszokmány átadása, itt Sopronban. A volt főispánt *Finck* polgármester elnöke alatt küldöttség üdvözölte, melynek tagjai voltak: *Szilvásy*, *Kheim*, *Póda*, *Unger*, *Kund*, *Schladerer*, *Müller*, *Wallner*, *Brunner*, *Nelky*, *Schreiner*, *Vághy*, *Winkler*, *Kania*, *Schwartz*, *Gebhardt* és *Steiner* képviselők. Pontban 11 órakor fogadta a herceg a küldöttséget, melynek nevében *Finck* polgármester úgy alakilag, mint tartalmilag kitűnő beszédben vázolta a herceg kiváló érdemeit. Felemlítette egyebek közt, hogy a 70-es évek elején a közállapotok Sopronban éppen nem voltak megnyugtatók. A polgárságot leginkább a gazdagodás vágya vezérelte cselekvésében. Mikor aztán a közgazdasági válság bekövetkezett és annak káros következményei leginkább érezhetőkké váltak, akkor lépett az ügyek élére *Esterházy* főispán. Az ő böles vezetése alatt eltöltött 19 év azonban az állapotokat nagyban megváltoztatta, a polgárságban bizonyos józan, takarékos és becsületes munkavágy fejlődött ki, mely lehetővé tette, hogy a lakosság a válságot kiheverje; sőt vagyoniilag emancipálja magát. E mellett a közszellem is erősödött; közintézmények létesültek e két évtized alatt, melyek Sopron a haladó városok közé emeltek, lakosságának számát pedig mintegy tízezerrel gyarapították. Mi sem természetesebb, mint az, hogy a polgárság át van hatva a hála érzelmeitől vezetője iránt, ki megvált ugyan a főispáni székeltől, de hogy a kötelek meg ne lazuljon, a törvényhatóság diszpolgárává választotta meg jöltevőjét. Kéri, hogy a herceg ne vonja meg a jövőben sem a várostól jóindulatát és hatalmas befolyását. A szép beszédre a herceg meghatóttan válaszolt, majd cerelet tartott és a küldöttség több tagját megszólítással tüntette ki. A cerele alatt *Szilvásy* a polgárság közóhájának adott kifejezést, midőn felkérte a herceget, hogy arcképét ajándékozza oda az épülő városház diszterme számára. A herceget láthatóan kellemesen lepte meg ez a kérelem és ígéretet tett, hogy arcképét megfesteti a diszterem részére. Az album, mely a felíratot tartalmazza, külső részén vörös plüss, rajta arany, ezüst- és platinából a város művészi kivitelű címere; belül a fölapon van az *Esterházyak* címere, melyet *Hauzer* főreáliskolai tanár festett. Majd a közgyűlésnek a diszpolgárság ügyében hozott határozata következik, kalligrafikus díszítéssel. Déli egy órakor a herceg a küldöttség tagjait a Pannónia fehértermében megvendégelte; a gazdag menü a következő fogásokból állot: leves: fehér ragout-bouillon à la nabob; assiette: kecsége à la tartar; beuf: vesepecsenye, filets de beuf; sülttek: steier kápan, fácány, özgerine, saláta, compots: tésták: crème pouding, kávé crème; jardinetto, kávé stb.

A diszokmány a küldöttség tagjai, *Lenck* Emil és *Schwartz* Miklós kivételével (kik gyengélkedésükkel mentettek ki magukat) mindnyájan megjelentek. A herceg a jelenlevők mindegyikével barátságos társalgást folytatott, majd kezdetét vette a lakoma. A hercegtől jobbra a polgármester, balra *Póda* apátplebános, vele szemben *Brunner* lelkész és *Müller* P. foglaltak helyet. A pezsgőnél felállott *Esterházy* herceg és szép szavakban köszöntötte fel Sopron városát és annak törekvő polgárságát. Utána *Finck* polgármester emelt poharat a hercegre és családjára. A lakoma felette barátságos és fesztelen hangulatban folyt le; maga a herceg is csak fél négy órakor távozott, a jelenlevők éljenzése közt. *Schambach* vendéglős ez alkalommal is ugyancsak kitett magáért.

— **A főispán beiktatása.** *Simon* Ödön főispán beiktatási ünnepélyének rendezésére (eredetileg a huszonöt éves szolgálati jubileum előkészítésére) alakult vármegyei bizottság hétfőn tar-

totta első ülését *Baditz* Zoltán dr. alispáni helyettes elnöke alatt. A bizottság elhatározta, hogy a beiktatási ünnepélyt egybekapcsolja a jubileummal s hogy mindkét ünnepélyt f. évi november hó 22-én fogják megtartani. A vármegye törvényhatósága a székház tanácskozási termében, a város pedig — saját bizottságának határozata értelmében — a kaszinó - épület disztermében tartja meg a beiktatás ünnepélyét. Reggeli fél 10 órakor a bencések templomában *Veni Sancte* és ünnepi mise nyitja meg a programot. A mise megtartására *Zalka* János dr. megyés-püspököt kéri fel a törvényhatóság, melynek nevében *Jekelfalussy* elnöke alatt *Haller* dr. igazgató és *Dommannovich* c. kanonok tagokból álló bizottság terjeszti elő a kérelmet. A templomi ünnepélyesség befejeztével a vármegye házában diszülés lesz, melyre küldöttség hívja meg a főispánt, kit *Baditz* alispán helyettes üdvözöl és egyuttal átnyújtja a tisztikar ajándékát képező albumot. A vármegye közönsége nevében *Kuncz* esornai prépost tart üdvözölő beszédet és átadja azt a remek kivitelű diszkardot, melyről már megemlékeztünk. Erre a főispán mondja el programbeszédét, majd leteszi a hivatalos esküt. A város a kaszinó nagytermében tartja meg diszülését, hol *Finck* János kir. tanácsos és polgármester üdvözli őt a törvényhatóság nevében. Az ünnepély után a küldöttségeket fogadja a főispán, majd délben bankettre gyűlnek össze a Pannóniában az ünneplők.

— **A katonai előléptetések** alkalmából *Pittner* alezredes (76. gy.-e.) ezredessé nevezetett ki: *Asville* Frigyes őrnagy (76. gy.-e.) alezredessé; *Balentovits* (76. gyalogezred) és *Alberty* kapitányok őrnagyokká, utóbbi egyuttal a király szárnysegédévé lépett elő: *Lónyay* szárnysegéd pedig a 9-ik huszárezredhez helyeztetett. Kapitányokká léptek elő a 76. gyalogezrednél *Holub*, *Sommer* és *Kamensky* főhadnagyk, a vadászoknál pedig *Hörzinger* főhadnagy. Főhadnagykká (76. gyalogezred) *Karpellus*, *Pikvan*, *Laner*, *Gottmann* és *Pasching*. Hadnagykká: *Ajkay*, *Jahn*, *Görg* és *Dickl* tiszthelyettesek a 76-ik gyalogezrednél, valamint *Pflaume* és *Gebert* a vadászoknál. A huszároknál *Marschall* hadnagy főhadnagyká. *Balentovits* őrnagy a 2. gyalogezredhez. *Wukelits* kapitány a 8. huszárezredhez, *Lippa* kapitány a 11-ik vadászszázalóhoz, *Román* és *Bailla* főhadnagyk a mi házi-ezredünkhöz helyeztetek át; *Martinek* főhadnagy pedig a törzskarhoz osztott be.

— **Bucus-bankett.** A városunkban állomásozó közöshadseregbeli és honvédségi tisztikar hétfőn bucsulakomát rendezett a távozó *Plentzner* tábornok tiszteletére a Pannónia üveg-pavillonjában. A terem ez alkalommal egészen megtelt s a teljes számban egybegyűlt tiszték a katonai zenekar hangjai mellett ünnepelték helyőrségi parancsnokukat, ki tudvalevőleg Lembergbe költözik hadosztályparancsnoki minőségben. Az első felköszöntőt *Haymerle* ezredes mondta, a tábornokot életve, majd *Wucherer* báró alezredes köszöntötte fel őt és családját. A honvédség nevében *Habrovsky* József ezredes beszélt, mire *Plentzner* válaszolt, megköszönve a lelkes ovációkat. Felköszöntöket mondottak még *Pittner* ezredes és *Alberty* őrnagy. A mindvégig lelkes ünnepély igen jól sikerült és mélyen benyult az éjszakába.

— **Az új sommás eljárás** életbeléptetése alkalmából a járásbíróság a következő két rendbeli hirdetményt bocsátotta ki és küldte meg az egyes községeknek:

A sommás eljárásról szóló 1893: XVIII. és a fizetési meghagyásokról szóló 1893: XIX.

törvények az 1894 évi november hó 1-én lépnek életbe.

Az ezen törvények alapján előterjesztendő szóbeli keresetek, kérelmek és nyilatkozatok minden pénteken és vasárnapon d. e. 9—11 óráig vétetnek fel.

Törvénynapul minden péntek jelöltetik ki, a mely napon a felek ügyök tárgyalása végett d. e. 9—11-ig és d. u. 3—ig idézés nélkül jelenhetnek meg.

A második hirdetés a következő figyelmeztetést tartalmazza:

Az új sommás eljárás életbeléptetése alkalmából figyelmeztetnek a felek, hogy az 1894. november 1-je után kitűzendő határidők pontosan betartsák, arra a határidőként kitűzött óra letelte előtt megjelenjenek, mert ezentul a két órai maccaügyi idő elesik, és azok kik az idéző végzésben tűzött órában ezen bíróság helyiségében jelen nincsenek, meg nem jelentnek vétetnek és elmarasztaltnak, esetleg ha az a felperes, keresetével elutasítatik.

A kir. törvényszék még hirdetményt sem bocsátott ki, csak magán uton értesülünk, hogy a fellebbezési tanács Nagy Jenő elnökből, továbbá Kolos Jenő és Rätz Ottó bírákból és Kolos László jegyzőből fog állani, s hogy a nyilvános ülések kedden és esütörtökön tartatnak, míg az előkészítő ülések szombaton.

— **Előléptetések a honvédségnél.** Honvédségünk tisztikarában is lényeges változásokat idézett elő a novemberi előléptetés; így Habrovsky József ezredparancsnok alezredes ezredessé, Borbás Károly, Márky István, Jurassek Elemér és Szigethy Lajos hadnagyok főhadnagyokká, Kerti Gyula II. oszt. százados kezelőtiszt I. oszt. százados kezelőtiszté lépett elő.

— **Halottak estéje.** A keresztény világ kegyeletos ünnepe, a sirok napja újból elérkezett, hogy szeretteink sírhalmán emlékezzünk a mulandóságról. Nagy pompával vannak felvirágozva a temetők és holnap este kigyul majd a megemlékezés lángja a gondozott sirokon ezer méceses alakjában. Ám a külső pompa és ragyogás csak úgy szép, ki igaz érzelmek kifejezője, ha nem a szív kopárságát van hivatva eltakarni. Keressük fel a temetőt, a minden küzdelmeink legigazabb végcélját és imádkozunk áhitatos lélekkel az elhaltak üdvéért.

— **Az első soproni gyermekkert.** A Petrik Vilma urnő vezetése alatt álló papréten lévő első soproni gyermekkert, mely a gyermekek hazafias szellemében való nevelése által, évek hosszu során át hasznos szolgálatokat tett a nemzeti ügynek, mint örömmel értesülünk, továbbra is megmarad a papréten lévő alkalmas helyiségben. A Sopron szab. kir. város törvényhatósága által nyújtott évi 300 forintnyi segély, válságtól menté meg e jeles intézetet és lehetővé tett azt, hogy áldásos működését azon falak között folytathassa, hol azt évekkel ezelőtt megkezdette.

— **Ujjoncok felesketése.** Holnap, esütörtökön megy végbe az ujjoncok ünnepélyes felesketése, melyet tavall rendelt el a legfőbb hadur. A közös hadsereghez tartozó 76. gyalogezred, a 11-ik vadászszázalaj és a 9-ik huszárezred legénységéhez tartozó ujjoncok felesketése kedvező idő esetén a gyalogsági laktanya udvarán fog reggel 9 órakor ünnepélyesen végbemenni, tábortábor misével, melyet Zsigmond Endre tábortábori lelkész fog bemutatni. Majd ennek végeztével német és magyar nyelven beszédet intéz ugyancsak ő a legénységhez, figyelmeztetve őket az eskü szentségére és az ünnepély jelentőségére, mire a felesketés veszi kezdetét. Kedvezőtlen idő esetén a misét és fel-

esketést a Domonkosok templomában tartják meg. Ugyancsak holnap lesz a honvédség ujjonc-legénységének felesketése is, melyet szent-beszéd kíséretében Maráz kanonok teljesít, szintén a Domonkosok templomában.

— **A mezőrendőrségről** alkotott új törvény végrehajtása tárgyában kelt terjedelmes rendeletet csak most küldte meg a miniszter a törvényhatóságoknak, hogy november hó elsejéig — mikor a törvény életbelép — falun is tudjanak annak létezéséről. Ez bizony egy kissé nehezen fog menni, de hát mi már megszoktuk az egyes törvényeknek ilyen hűbele-balázs módjára való életbeléptetését.

— **A soproni magyar kisdedovő és gyermekmenház - egylet** választmánya Jekelfalussy Sándorné Bezeredy Ilona urnő elnöklete alatt szerdán tartott ülésében nagyszabású sétahangverseny rendezését határozta el, mely ünnepjövendelme az egylet jótékony céljaira fog fordítani. — A részletek megállapítása a rendező-bizottság feladata: annyit azonban már közölhetünk, hogy az ünnepély f. évi november 17-én, a kaszinó nagytermében lesz megtartva, és hogy a hangverseny egyik pontját gyermek-symponia fogja képezni, amit eddig nem volt alkalmunk nyilvánosan hallani. Tekintettel arra, hogy az egylet mindig szerencsés volt estélyeinek rendezésében ez alkalmal is biztos sikert jósolhatunk.

— **A helyközi telefon** ünnepélyes megnyitása nem fog holnap végbemenni, mint egyik lapársunk újságotta, mert még nincsenek vele teljesen készen; itt-ott némi zavaró körülmények játszanak közbe, mert nem lehet hallani egészen tisztán azt, a mit távoli városokban beszélnek. A bajon könnyű szerrel segítve lesz és néhány nap múlva a helyközi telefon átadható lesz a közforgalomnak.

— **A törvényes kamatláb** leszállítására vonatkozó törvényjavallat a korona jóváhagyásával ellátva már visszaérkezett az igazságügyminiszterhez. A törvényjavallat hihetőleg még ez évben parlamenti elintézés alá kerül.

— **Uj állás a vármegyénél.** Megirtuk annak idején, hogy a belügyminiszter a törvényhatóságok közigazgatását olyképp szándékozik javítani hogy új állásokat rendszeresít a szükséghez képest s azokat az állami pénztárból dotálja. A vármegye fel is irt egyik legutóbbi közgyűléséből, kérve egy harmadik aljegyzői és néhány írónki állás rendszeresítését. A miniszter azonban — mint halljuk — egyelőre nem teljesítheti a vármegye kívánságát, s csak a költségvetés letárgyalása után nyilatkozhatik e tárgyban.

— **Véres dráma Nemeskőren.** A fővárosi lapokat tévesen járta be az a hír, hogy Nemeskőren Szilvási Pál földbirtokost meggyilkolták. Az egészről csak annyi a való, hogy Menyhart István szolgálólegény a korecsma előtt szóváltásba keveredett Szilvási Pál ottani parasztleánygyal, kit aztán késével oly szerencsétlenül szurt meg, hogy az sebébe behalt. Gyilkosságról tehát szó sem lehet. A tett elkövetője különben személyesen jelentkezett a kir. ügyészségnél, hol letartóztaták. A vizsgálatot a csepregi kir. járásbíró vezeti.

— **Uj biztosítási intézmény.** Festetics Andor gróf földm. miniszter költségvetésének a pénzügyi bizottságban történt tárgyalása alkalmával kijelentette, hogy az állatbiztosítási törvényjavallat már elkészült s közelebb az országgyűléshez be lesz nyújtva.

— **A magyar szent Benedek-rend,** a benecések névtára 1894—95-re megjelent. Közöljük belőle a következő adatokat:

A rend főpapját Fehér Ipoly főapátot szent Mártonról nevezett főapátsági egyházkerület főpásztorát a pannonhalmi főmonostorban a rend kitűnőségei környezik, (perjel Kroller Miksa, főapáti ügyhallgató Borbély Kornél, alperjel Vargha Samu, novicius-mesterek Labach Berthold és Wágner Lőrinc, könyvtáros Récesey Viktor). Ott van elhelyezve a hittudományi kar és ez idő szerint még a középiskolai tanárképző is, a míg a budapesti rendház fel nem álltatik. A rendházak a következők: Esztergom 15 rendtag, a főgimnáziumban 364 növendék; Győr 20 rendtag, a főgimnáziumban 494 növ. Sopron 17 rendtag, a főgimnáziumban 350 növ.; Kőszeg 9 rendtag, az algimnáziumban 162 növ.; Pápa 9 rendtag, az algimnáziumban 150 növ.; Rév-Komárom 9 rendtag, az algimnáziumban 175 növ.; A rend tagjai közül a renden kívül alkalmazvák: Bita dr. apát, egy tanár és Franciscs Norbert orsz. képviselő. Budapesten Lóskay Jeromos és Kohl Medárd dr. a hercegprimás udvaránál. Stengel Polikárp nevelő Eszterházy Károly grófnál. Bakonybél: apát Villányi Szaniszló; rendtagok száma 4, Tihany apátja Halbik Ciprián, rendtagok száma, 6, dömölki apát Hollósy Jusztinián, rendtagok szám 5, zalavári apát Rozmanith Rikárd, rendtagok száma 5. Fel vannak sorolva a rend által ellátott plébániák is, számszerint 26, valamint a rend által vezetett szerzetesnői házak.

— **Nem kézbesített postai csomagok.** A kereskedelemügyi miniszter rendelete a postai csomagok visszaküldésére vonatkozólag a feladók által használt szabályellenes ragjegyek érvénytelensége tárgyában a következő rendeletet bocsátotta ki: A fennálló postai szabályok értelmében, ha egy postára adott csomag címzettnek bármely okból nem kézbesíthető, a rendeltetési helyen levő postahivatalnak visszaküldés előtt a feladó postahivatalhoz intézett visszajelentés útján kell a csomag sorsa iránt a feladó rendelkezését kikérni. El kell azonban a visszajelentés küldésétől egyebet közt tekintenie, ha a feladó a szállítólevelen és a csomag burkolatán tett szembeötlő megjegyzéssel már a feladáskor kikötötte, hogy a csomag kézbesíthetlenség esetén neki visszajelentés nélkül azonnal küldessék vissza.

Ez intézkedést egyes feladók arra használják fel, hogy a csomagokra nyomtatott jegyeket ragasztanak, melyben a postahivatalokat arra kéri, hogy ha címzett a csomagot 30 nap alatt át nem veszi, azt visszajelentés nélkül küldjék vissza.

A feladók kérelme nem teljesíthető, mert a csomagot — ha ez feladó akaratából nem jelentendő vissza — torlódásoknak megakadályozása végett és az érvényben álló szabályoknak megfelelően a kézbesíthetlenség beállta után, illelőleg a beérkezéstől számítva a belföldi, továbbá az Ausztriával és a megszállott tartományokkal váltott forgalomban három nap, Németországból eredő csomagoknál hét nap múlva azonnal vissza kell küldeni s csupán nem utánvételes poste restante csomagok hagyhatók egy hóig vissza.

A postahivatalokat ennél fogva utasítom, hogy ha csomagon és szállítólevelen oly ragjegyet alkalmaz, melyen a fentebb jelzett, általában a szabálytól eltérő bármely más kérelem áll, a megjegyzést töröljék, illelőleg a postakezelés folyamán tekintsék azt nem létezőnek s a csomaggal a szabályok értelmében járjanak el.

— **Reformok a hadsereg és honvédségnél.** Bécs és Budapest magasabb köreiből — mint lapunkat értesítik — az beszéltek, hogy a közös hadügyminiszter a két honvédmiszterrel egyetértőleg nagyobb szabású reformokat szándékozik már legközelebb életbe léptetni. A második osztályu

osztályu századosi és az alezredesi rangot beszüntetik; az első osztályu századosok és az őrnagyok fizetését pedig fölemelik. A katonai lakbér illetményeket is szabályozni fogják, mert a mostani már nem felel meg a viszonyoknak.

— **Szigoru rendelet a gigerlik ellen.** Ez a veszedelmes szekta annyira elterjedt már a tiszt karban, hogy a napokban legfelsőbb helyről intéznek egy szigoru rendeletet a hadosztály-dandár és ezredparancsnokokhoz, hogy igyekezzenek tüzel-vassal elejét venni az egyenruhákön elkövetett merényletek ellen. A mi megjegyzésünk csak az volna, hogy ha már annyi tanfolyam létezik állítsanak még egyet az ezredszabók számára ahol aztán az előírások szabást tanulják meg. Különbö a tanfolyamok száma ellen sem ártana egy szigoru rendelet, mert ezek száma is évről-évre veszedelmesen szaporodik.

— **Az állami anyakönyvvezetésről** szóló törvényjavaslat szentesítése már a legközelebbi napokban várható lévén, a kormány mielőbb meg szándékozik tenni az új intézmény életbeléptetéséhez szükséges előzetes intézkedéseket. A belügy-miniszteriumban nevezetesen már a jövő év második felében fölláttják a központi anyakönyvi osztályt; rendszeresíteni fogják továbbá az anyakönyvi felügyelői állásokat és pedig mindjárt kezdetben lehetőleg teljes létszámmal, minthogy az anyakönyvvezető-személyzet begyakorlására, rendszeres munkálkodáshoz szoktatására s a gyors és közvetlen utbaigazításoknak a megadására a dolog természeténél fogva éppen az állami anyakönyvek vezetésének első szakában lesz a legnagyobb szükség.

— **Kedvezmény az altiszteknek.** A hadügy-miniszter a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg, a hosszabb ideig szolgált altisztek érdekében igen nevezetes újítást léptetett életbe. Eddig ugyanis az olyan altiszt, aki a hadseregből valamely polgári állás elnyerése végett ki akart lépni, az év bármely napjától kezdve tartós szabadságra bocsátották, ellenben azok az altisztek, akik szolgálati jutalomdíjban részesültek, csak az év végén léphettek ki a hadseregtől és így nagyon nehezen találtak foglalkozást. Az új intézkedés következtében szolgálati jutalomdíjat élvező altisztek is tartósan szabadsággalhatók, ha bebizonyítják, hogy kilátásuk van valamely polgári állásra. Az ilyen altiszteket azután alkalmazási igazolvánnyal ellátva, szabadsággalhatók s amennyiben állást nem találva szabadsága lejártával, vagy előbb is visszaléphet a hadseregbe. Ez az új intézkedés nagy előnyt biztosít az altiszteknek. De a teljesen képzett s megbízható altisztekben való hiányon ilyen eszközökkel még nincsen segítve. Előbb-utóbb más rendszabályokhoz kell nyulni, hogy a tapasztalt katonatisztek által joggal annyiszor megpendített altiszti kérdés véglegesen meg legyen oldva.

— **A kopónak volt szánva.** Vármegyénk egyik középbirtokosának tuskulánumban történt meg a furcsa eset. Van a háziurnak egy kedvenc kopója. Ez a vadhajhászó állat annyira megnyerte a vadászat körül kifejtett érdemei által ura kegyeit, hogy üres óráit zavartalanul tölthette a szőnyeges szobákban. A rend- és tisztaság szerető urnő azonban nem valami jó szemmel nézte az elbizakodott kopó konfidens viselkedését; de a házi béke kedvéért megtűrte, hogy ott lábatlanokdjék, hol az ebédlőben, hol a nappali szobában, legfőképpen a cse édség lépett a lábára úgy véletlenül készakarva. A kutyának annyira megtetszett az uri élet, hogy utóbb már a vendégszobába is beszemtelenkedett s nem is tetszett neki a puha szőnyeg, hanem a ruganyos divánra helyezkedett s ott álmodozott régi vadászkalandjairól. Ezt már

tovább tűrni nem lehetett. Seprőt fogtak s a boldogabb végével végig huzogattak a kopón. Ez a kura azonban eredménytelen volt; a kopó megrázta magát s újra besompolygott a szobába s föluggott a divánra. A szobaleány furfanghoz folyamodott, hogy leszoktassa a kutyát a kanapéről. A kenderfésülő szeges gerebent szépen a divánra helyezte s letakarta egy terítővel, aztán mint a ki jól kieszelte dolgát, mosolyogva távozott. Ebben a pillanatban kanyarodott be a nagykapun egy kocsi. Vendég érkezett. A kutyák hangos ugatással üdvözölték az érkezőt. Biztosítási ügynök volt. „Tessék belül kerülni!” Fogadja a háziur. Bemennek a lakásba, a vendégszobába. „Kihez van szerencsém?” Kérde a háziur a jövevényt. „Én, kérem életbiztosítási ügynök vagyok.” Hajlong a nyájas ágens. „Tessék helyet foglalni!” ... Az ágens leül a leterített divánra; de mintha a villám csapott volna bele, iszonyu ordítással ugrott föl, magával ragadva a terítőt s a gerebent. Fél órai kínos operációba került, míg a pórul járt életbiztosítási ügynököt kioperálták. Halott-halványan, könyes szemekkel kérdezte az ügynök a nagy műtét után, hogy hát voltaképpen mi volt ez? „Ez, kérem, a kopónak volt szánva!” Mondja a belépő szobacica. Az ágens pedig megfogadta, hogy ezentul akárhova megy is biztosítani, bármennyire kínálják is, hogy „tessék helyet foglalni” le nem ül a világ minden kincséért se.

IRODALOM.

— **Külföld.** A hipnozizma ma már nemesak a tudományos világot érdekli, hanem minden téren hódít és már a szépirodalom is érdekesen aknázza ki esodáit. Igen érdekes novellát olvasunk a „Külföld” című érdekesítő hetilapban „Modern” címmel, melyben le van írva, hogy egy dús gazdag milliomas lány, mint végez a hipnotizmus segítségével az öt megrohanó tolvajjal. A lap e novellán kívül érdekesebbnél érdekesebb dolgokat közöl: hozzá Dr. Olivér Holmes híres amerikai költő arcképe, Zola híres „Lourdes”-ját és Ada Negri olasz költőnőtől megható verset „Az utcagyerkőc” címmel. Szenzaciós a színi kritikája Váradi Antal „Charitas” című szomorú játékáról valamint a többi cikkei.

A külföld egy negyedévre csak 2 fnt 60 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal nádor-u. 15.

KÖZGAZDASÁG.

Az új törvény végrehajtása.

A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló törvény végrehajtási rendeletéből a következő fontos intézkedéseket közöljük:

1. A földbirtok gazdasági használatáról.

A törvény 1. §-a kimondja, hogy mezei földbirtokát a törvény korlátai között gazdaságilag mindenki szabadon használhatja.

A törvény 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., és 11. §§-ai szabályozzák azon módokat, melyek szerint az érdekelt birtokosság, mindazon községekben, a hol a nyomásos (fordulós) gazdálkodás jelenleg is gyakorlatban van, azt továbbra is fenntarthatja, üzheti s az ezen gazdálkodásból fölmerülő közös elhatározást igénylő kérdéseket eldöntheti.

A törvény 12. §-a kimondja, hogy osztatlan közös tulajdont képező legelők csakis a miniszter engedélye alapján oszthatók föl.

— Ehhez képest, mielőtt a fölosztási eljárás az illetékes bíróság előtt folyamatba tétetnék, a föl-

osztás iránti kérvény összes mellékleteivel együtt a járási főszolgabíróhoz nyújtandó be, ki azt véleményes jelentéstétel végett a járási mezőgazdasági bizottsághoz teszi át.

A törvény 13. §-ában említett káros vízmosások megszüntetése céljából egy év alatt minden község előjárósága köteles a maga határában levő állandó vízmosásos helyeket a járási főszolgabírónak írásban bejelenteni, a ki köteles a szükséges lépéseket megtenni.

Törvényhatósági joggal bíró és rendezett tanácsú városok saját hatáskörükben kötelesek gondoskodni az iránt, hogy a törvény szóban forgó rendelkezéseinek érvény szerzességük.

A törvény 14. §-a értelmében a törvényhatóság közigazgatási bizottsága szabja meg a határidőt, mely alatt mily terjedelemben és mily minőségben a korlátolt forgalmu (egyházi, közalapítványi, községi, közbirtokossági, törvényhatósági) birtokokon létező kopár területek befásítandók.

A törvény 15. §-ában foglalt rendelkezésnek célja az, hogy a telekkönyvi községek tulajdonát képező birtokok helyesen, az okszerű mezei gazdálkodás elveinek megfelelőleg kezeltesenek.

A törvény 17. §-a szerint kendert és lent áztatni csak a hatóság által e célra kijelölt helyeken és megállapítandó módokat mellett szabad.

2. A legeltetésről.

A törvény 18. szakasza rendőri tilalmat szab a felügyelet nélkül nyílt helyen, vasutak mentén és a közutakon való legeltetés tekintetében.

Az elsőfoku hatóságok kötelességévé tétetik a megfelelő rendelkezéseket foganatba venni s azoknak következetes fentartásáról kellően gondoskodni akként, hogy a községi rendőrök az ut-, mező- és hegyőrök, ez irányból reájuk háromló szolgálati kötelességeiket pontosan teljesítsék.

A törvény 19. §-a értelmében a pásztorokra, valamint az állatok legelésénél való felügyelet módzataira nézve a törvényhatóság szabályrendeletileg intézkedik.

A legeltetés módjának a törvény 20. §-ban megjelölt esetekben való korlátozása rendőri felügyelet tárgyát képezi.

A törvény 21. §-ában foglalt határozmányok kiterjednek még: 1. a községek telekkönyvi tulajdonát képező, továbbá 2. azon magántulajdont képező legelőterületekre, a melyek rendszeresen, több birtokos állataiból álló csordák, nyájak, falkák, csürhék és ménesek legeltetésére használatnak.

A törvény 23 §-a szerint minden községben, a községben összes haszonállatok létszáma, faj és kor szerint megkülönböztetve, a legelőre való kihajtás előtt, de minden esetben március hó végéig összeírandók és egészségileg megvizsgálandók.

3. Az állattenyésztésről.

A szarvasmarhára nézve megállapított és az 1894. XII. t.-c. 24. §. szerint érintetlenül hagyott tenyészkörletek, vagyis vármegyénként annak megjelölése, hogy mely szarvasmarha-fajták tenyésztése részesülhet kormányzati támogatásban, továbbá, hogy köztenyésztési célokra mily fajta tenyészbikák használhatók, a következők:

I. A piros-tarka szarvasmarha-fajták tenyészkörlete: Baranya-, Fejér-, Győr-, Komárom-, Moson-, Somogy-, Sopron-, Tolna-, Veszprém-, Zala-, Árva-, Bars-, Esztergom-, Hont-, Liptó-, Nógrád-, Nyitra-, Pozsony-, Trencsén-, Turóc-, Zólyom-, Abauj-Tornavármegyék, Borsod és Hevesvármegye hegyes és dombos részéi, Gömör-

Kis-Hont-, Sáros-, Szepes- és Zemplénavarmegye a Bodroglók és déli sikkésze kivételével. Krassó-Szörény-, Hunyad-, Szeben-, Fogaraszvármegyék, Brassóvármegye hegyes része, Temesvármegye dombos hegyes része.

II. Borzderes-fajta szarvasmarha tenyészkörlete: Beszterce-Naszód, Máramarosvármegyék egészen, Bereg-, Ugocsa- és Ungvármegyéknek dombos és hegyes része.

III. A magyar-fajta szarvasmarha tenyészkörlete: Bács-Bodrog-, Csongrádvármegyék, Hevesvármegye sik része, Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun-, Békés-, Bihar-, Hajdu-, Szabolcs-, Szatmár-, Szilágyvármegyék, Ugocsavármegye sik része, Arad-, Csanádvármegyék, Temesvármegye sik része, Torontálvármegye, Bereg-, Borsod-, Zemplén-, sik része, Alsó-Fehér-, Csik-, Háromszék-, Kis-Küküllő, Kolozs-, Maros-Torda-, Nagy-Küküllő-, Szolnok-Doboka-, Torda-Aranyos-, Udvarhelyvármegyék.

A törvény 24-ik §-a meghatározza még, hogy egyes állatnemeknél hány anyaállathoz szerzendő be egy apaállat, megszabja, hogy mikor módosíthatók a tenyészkörletek és elrendeli, hogy az apaállatok évenként megvizsgáltassanak.

A törvény 25. §-a elrendeli, hogy ha a községnek a törvény 26. §-ában, illetve ennek keretén belül a törvényhatósági szabályrendeletben vagy külön határozatban megállapított idő alatt a kellő számú apaállatokat be nem szerzik, azok beszerzéséről az illető községek terhére a hatóság gondoskodik.

Amely községekben állattenyésztési szövetség van, s ez a lakosság tenyészállatszükségletét fedezi, a kellő számú és fajtájú apaállatokat tartja, a törvény által az apaállattartás tekintetében a községekre rótt kötelezettség érvényesítésének szüksége önként megszűnik.

A 26. §. azon módokat tartalmazza, melyek szerint egy bizonyos megjelölt határidőn belül az összes községek ellátandók apaállatokkal.

A 27. §-ban szegény községeknek meg van adva a lehetőség, hogy közös apaállat beszerzésére egyesülhessenek.

A 28. §. járási mezőgazdasági bizottság tervezetét állapítja meg, a 29. §. pedig ennek a bizottságnak a hatáskörét írja körül.

A 30. és 31. §§. végre az apaállatokról tartalmaznak intézkedéseket.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Bűnügyi nyilvános végtárgyalások:

1894. november 2-án.

3588. Sulyos testi sértés büntette miatt vádolt, ifju Szakáll István, ör. Szakáll István és Kovács (Csuka) Géza baboti;

3843. Lopás büntette miatt vádolt Hajner Timót baboti lakosok bűnvádi ügyében.

SZERKESZTOI ÜZENETEK.

P-i N-ó. Pécs, Az ottani színészeti viszonyokról mi eddig csak jót hallottunk. A mi színpártoló egyesületünk nem tizezer, hanem ezer firtal dotálja évenként a magyar társulatot.

M. Budapest. Levél ment. Üdvözlét.

N. J. Bük. Szíves ígéretének beváltását köszönettel fogadjuk.

H. A. Debrecen. Nagyon szívesen.

K. M. Önnek is, meg másoknak is kénytelenek voltunk megszüntetni a tisztteletpéldányt, mert már irásukat sem ismerjük.

Kiadótulajdonos:
EGÉSZ LŐRINC.

PIACI ÁRAK.

A soproni hetivásáron október 29-én a forgalom a következő volt: búzából eladatott 700 mm. rozsából 100 mm., árpából 900 mm., zabból 220 mm. kukoricából 0 mm., szénából 270 kiló, szalmából 250 kiló. Az árak a következők voltak: buza 6 frt — krtól 6 frt 30 krig. — Rózs 5 frt — krtól 5 frt 30 krig. Árpa 6 frt — krtól 7 frt 30 krig. Zab 6 frt 40 kr. — Kukorica — frt. — kr. — Széna 2 frt 20 krtól 3 frt 30 krig. — Szalma 1 frt 30 krtól 1 frt 50 krig.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HIRDETÉSEK

a
„Sopronvármegye“

részére

legolcsóbban vétetnek fel
a kiadóhivatalban, várkerület 121.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Lakás-változás.
Dr. Straner Gyula

lakik: Várkerület 34. sz. a.

A mosás napja megszűnt félelmes nap lenni!

A szabadalmazott Szerecsen-szappan használata folytán 100 darab fehérneműt fél nap alatt kifogástalanul szép tisztára moshatunk. használata folytán a fehérnemű kétszer annyi ideig jó karban marad, mint bármely más szappan alkalmazásánál. használata folytán alkalmazásánál a fehérneműt csak egyszer kell mosni, nem pedig háromszor mint más fajta szappanokkal. alkalmazásánál nem kell többé kefék segítségével mosni vagy pedig az anynyira ártalmas fehérítő port alkalmazni. alkalmazásánál megtakarítunk időt, fűtőanyagot és munkacserőt. Teljes ártalmatlanságát bizonyítja a cs. kir. kereskedelmi törvényszék által kiküldött szakértő dr. Jolles Adolf.

Kaph. minden nagyobb fűszer és anyagkereskedésben (Konsum-üzletben.)
Főraktár: Bécs, I., Renngasse 6.

2122/1894.

Árlejtés.

A soproni kir. orsz. fegyintézet 1895. évi házi szükségletére beszerzendő:
268 kg. szóval: kettőszázhatvannyolc kilogramm fehér könnyű 5—6 $\frac{1}{2}$ kilogrammos tehénbőr;

312 kg. szóval: háromszáztizenkettő kilogramm fontos, egyenként 22—23 kilogrammos talp;

72 kg. szóval: hetvenkettő kilogramm vékony talpbélés, úgy az év folyamán az iparüzlet részére szükséges hasonfajú bőrneműek szállítására árlejtést hirdetek.

Felhivatnak árlejtetni kívánók, hogy 50 kros bélyeggel és 100 frt, szóval: száz forint bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat

f. évi november hó 22. napjának d. e. 10 órájáig

az alulírt igazgatóságához adják be.

Az árlejtési feltételeknek meg nem felelő, vagy más irányban szabálytalan, továbbá az elkésve érkezett, végül a pót- vagy utóajánlat nem fog figyelembe vétetni.

A bőröknek a soproni vasuti állomáshoz való bérmentes szállítása kikötetik és ezen értelemben az ajánlati árak számokkal és betűkkel kiirandók, s az is világosan kiteendő, hogy árlejtető hivatalos bormintákat és az árlejtési feltételeket, melyek ezen igazgatóság hivatalos órái alatt bármikor megtekinthetők, ismeri és magát az utóbbiaknak aláveti.

Vállalkozó tartozik hazai gyártmányt szolgáltatni, a gyártás helyét megnevezni és ez irányban magát minden ellenőrzésnek alávetni.

Az odaitétel a nagyméltóságú magy. kir. Igazságügyminiszteriumnak tartatik fenn.

Sopronban, 1894. október 23-án.

Kir. orsz. fegyintézeti igazgatóság.

Uhlyarik,
igazgató.

A győr-sopron-ebenfurti vasut menetrendje.

Érvényes 1893. december 15-től.

Győr-Ebenfurt				Ebenfurt-Győr						
2	4	6	8	Állomások						
számu személy-vonat I. II. III. osztályu kocsikkal				számu személy-vonat I. II. III. osztályu kocsikkal						
10.20	8.20	6.45	2.05	indul	Budapest keleti p. u.	érk.	1.25	7.50	9.50	6.40
2.19	10.56	11.14	4.50	érk.	Győr	indul	10.34	5.02	5.42	2.20
11.45	9.06		3.25	indul	L.m. Bruck	érk.	12.50	1.22	6.19	4.58
1.55	10.29		4.52	érk.	Győr	indul	11.24	11.03	4.55	2.44
8.30	5.27	10.39		indul	Fehring	érk.	5.09	10.00	7.58	7.58
12.10	8.48	2.30		indul	Kis-Czell	érk.	1.29	6.35	4.08	4.08
2.05	10.24	4.40		érk.	Győr	indul	11.35	5.07	2.02	2.02
6.30	12.40	5.30		indul	Győr	érk.	8.40	4.30	9.48	9.48
6.52		5.52		"	Ikrény m. h.	indul	8.19		9.27	9.27
7.06	1.11	6.06		"	Enese	"	8.05	3.59	9.13	9.13
7.18		6.16		"	Köny m. h.	"	7.55		9.03	9.03
7.22		6.22		"	Bágyog m. h.	"	7.49		8.57	8.57
7.32	1.31	6.32		érk.	Csorna	"	7.38	3.38	8.46	8.46
7.44		6.44		indul	Csorna	érk.	10.30			
10.30		9.36		érk.	Szombathely	érk.	7.20		7.25	7.25
8.00		6.56		indul	Csorna	"	4.31		4.11	4.11
10.45		9.08		érk.	Pozsony	ind.	10.45			
4.31		2.32		ind.	Csorna	érk.	7.25	3.31	6.18	6.18
7.30		5.34		érk.	Szombathely	indul	4.22	12.30	3.21	3.21
4.22		3.21		indul	Csorna	érk.	7.34	3.30	8.44	8.44
7.25		6.18		érk.	Csorna	indul	7.28		8.37	8.37
7.35	1.34	6.35		indul	Farad m. h.	érk.	7.23		8.32	8.32
7.43		6.43		"	Tamási m. h.	"	7.17		8.25	8.25
7.48		6.48		"	Szárköld m. h.	"	7.08	3.14	8.14	8.14
7.55		6.55		"	Kapuvár	"	6.56		8.00	8.00
8.10	2.02	7.11		"	Vitnyéd m. h.	"	6.44		7.47	7.47
8.19		7.20		"	Eszterháza-gyár m. h.	"	6.39	2.48	7.42	7.42
8.32		7.33		"	Eszterháza F.-Szt-Miklós	"	7.28	2.37	7.28	7.28
8.37	2.24	7.41		"	Pinnye	"	6.20	2.28	7.19	7.19
8.50	2.36	7.54		"	Kiseczenk m. h.	"	6.11	2.19	7.09	7.09
8.59	2.44	8.03		"	Balf m. h.	"	6.00	2.08	6.56	6.56
9.09	2.53	8.13		"	Sopron	érk.				
9.21	3.04	8.25		érk.	Sopron déli p. u.	érk.			6.08	6.08
		10.55		indul	Szombathely	indul			4.39	4.39
		12.37		érk.	Kanizsa	"			2.05	2.05
		3.42		"	Sopron	érk.			6.22	6.22
9.44	3.14	6.40	5.40	indul	Kertes m. h.	indul		1.58	6.09	9.16
9.58	3.30	6.54	5.54	"	Darufalva m. h.	"			6.03	9.03
10.04	3.36	6.00	6.00	"	Vulkapordány	"		1.34	5.52	8.57
10.15	3.46	6.11	6.11	"	Kis-Marton	"		1.24	5.41	8.46
10.27	3.57	6.23	6.23	"	Lajtaufalu	"		1.11	5.26	8.35
10.41	4.10	6.38	6.38	"	Ebenfurt	"		1.05	5.20	8.21
10.46	4.15	6.43	6.43	érk.	Ebenfurt	érk.			5.10	8.15
10.54	4.20	6.53	6.53	indul	Sollenau	érk.			4.50	8.10
11.15	4.40	7.13	7.13	érk.	Bécs-aspanzi v.	indul			3.30	7.50
12.50	6.10	8.31	8.31	indul	Sollenau	érk.			4.30	6.25
12.54	4.49	7.47	7.47	indul	Guttenstein	indul			1.28	7.14
2.55	7.00	10.07	10.07	érk.	St.-Pölten	indul			9.40	5.17
4.10	7.23	11.03	11.03	"		"			12.07	12.07

Cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság menetrendje.

Szombathely—Bécsujhely.					Bécsujhely—Szombathely.										
303	307	305	313	301	Állomások					310	312	302	306	308	304
Személyvonat I. II. III. oszt.					Kilometer					Személyvonat I. II. III. osztály					
I. II. III. o.					I. II. III. o.					I. II. III. o.					
4.00	5.52	9.04		4.39	indul	103 Szombathely	96	érk.			10.55	6.40	9.22	12.37	
4.15	6.07	9.18		4.55	"	114 Acsád	85	"			10.41	6.21	9.08	12.20	
4.37	6.24	9.37		5.11	"	126 Bükk	73	"			10.25	5.59	8.52	12.02	
4.47	6.31	9.47		5.20	"	131 Tormás m. h.	68	"			10.16	5.48	8.43	11.53	
5.02	6.43	10.04		5.33	"	140 Lövő	59	"			10.04	5.33	8.31	11.39	
5.11	6.51	10.13		5.41	"	145 Kövesd m. h.	54	"			9.56	5.21	8.23	11.29	
5.23	7.02	10.25		5.52	"	153 Nagy-Czenk	46	"			9.45	5.03	8.12	11.16	
5.37	7.18	10.43		6.08	érk.	166 Sopron	33	ind.			9.28	4.37	7.53	10.55	
6.00	7.23	10.55	2.20	6.28	ind.		33	érk.	1.37	7.08	9.18	4.20	7.43	10.43	
6.11		11.04	2.33	6.27	"	170 Ágfalva	29	"		6.58	9.12	4.11	7.43	10.34	
6.19		11.11	2.43	6.34	"	173 Somfalva	26	"	1.27	6.50	9.07	4.04	7.37	10.27	
6.32		11.22	3.03	6.41	"	178 Márcz-Nádasd	20	"		6.32	8.58	3.51	7.23	10.14	
6.40	7.46	11.28	3.17	6.51	"	181 Nagy-Marton	18	"	1.14	6.23	8.53	3.44	7.22	10.07	
6.50		11.36	3.35	6.59	"	185 Rétfalu-Siklós	14	"	1.01	6.10	8.47	3.35	7.15	9.58	
7.01	7.58	11.46	3.48	7.07	"	189 Savanyukút	10	"		5.56	8.40	3.25	7.07	9.49	
7.09	8.04	11.53	4.00	7.13	"	197 Lajta-Szt.-Miklós	7	"	12.54	5.46	8.35	3.17	7.00	9.41	
7.20	8.13	12.04	4.16	7.22	érk.	198 Bécsujhely	7	indul	12.41	5.30	8.25	3.03	6.50	9.29	

Jegyzet: Esti 6 orától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhuzásával (6.00—5.59) van megjelölve, m. h. = megállóhely.
 × Feltételes megállás.